

J.nr. 12-0173449
Den 17. januar 2014

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 91 - Forslag til Lov om ændring af selskabsskatteloven stand med exitkat ved selskabers overførsel af aktiver og passiver til et andet EU-/EØS-land).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 1 af 20. december 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Dennis Flydtkjær (DF).

Jonas Dahl

/

Lise Bo Nielsen

Spørgsmål

Vil ministeren redegøre for, om skatteområdet ligger inden for den nationale kompetence, som Danmark selv bestemmer over, eller om det er et EU-anliggende?

Svar

Skattepolitik er som udgangspunkt et nationalt anliggende, også i forhold til EU. Det ændrer dog ikke ved, at Danmark som medlem af EU skal overholde reglerne og principperne for Fællesskabet.

EU indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital i overensstemmelse med traktatgrundlaget jf. artikel 26, stk. 2 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF).

Reglerne om den frie etableringsret i artikel 49 TEUF sikrer, at medlemsstaternes borgere frit kan vælge, hvor de vil udøve selvstændig virksomhed.

Det er EU-Domstolen, som vurderer, om en national regel er i overensstemmelse med reglerne om fri bevægelighed. Afgørelsen baseres på en vurdering af, om der sker diskrimination på grund af nationalitet og/eller en restriktion af den frie bevægelighed. Endelig vurderer domstolen, om der er legitime hensyn, der kan begrunde den nationale regel.

Hvis EU-Domstolen afgør, at en national regel er i strid med EU-retten, er medlemslandet forpligtet til at bringe reglen i overensstemmelse med de relevante regler, også når der er tale om regler om national beskatning.

Da EU-Domstolen fandt, at reglerne om exitbeskatning i deres nuværende udformning er i strid med reglerne om den frie bevægelighed for tjenesteydelser, herunder den frie etableringsret, er Danmark derfor forpligtet til at gennemføre en lovændring.